

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT

MARCO DARMON

fremsat den 20. april 1988 *

Høje Domstol.

1. I den foreliggende sag er der nedlagt påstand om annullation af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til at deltage i Europa-Parlamentets interne udvælgelsesprøve nr. B/161. Sagsøgeren, Edgard Arendt, har anført, at afslaget på hans ansøgning hviler på en selvmodsigende og derfor utilstrækkelig begrundelse, samt at afgørelsen er behæftet med en åbenbar fejl; yderligere har udvælgelseskomitéen ifølge sagsøgeren tilsidesat principperne om god forvaltningsskik og om at yde de ansatte bistand.

2. Den selvmodsigende og derfor utilstrækkelige begrundelse skyldes ifølge sagsøgeren, at udvælgelseskomitéen først anførte, at ansøgeren ikke havde opnået tilstrækkelige points, for så vidt angår almindelig uddannelse, almindelig erfaring og særlig erfaring, mens der i en senere fremsendt uddybende skrivelse alene henvises til den utilstrækkelige særlige erfaring.

3. Jeg mener ikke, at der her er tale om nogen selvmodsigelse. Selv om udvælgelseskomitéen således har understreget spørgsmålet om den særlige erfaring, skal jeg bemærke, at det allerede tidligere havde været omtalt. At der lægges vægt på dette punkt, må derfor betragtes som en uddybende forklaring. Under alle omstændigheder er et sådant forhold ikke tilstrækkeligt til at give sagsøgeren medhold i anbringendet om, at begrundelsen er selvmodsigende.

4. Udvalgskomitéens afgørelse er, ifølge sagsøgeren, yderligere behæftet med en

åbenbar fejl, idet den ikke har taget i betragtning, at Arendts nuværende stilling forudsætter indgående kendskab til bogføring ifølge det pågældende stillingsopslag, idet udvælgelseskomitéen alene tog hensyn til arten af de opgaver, der var beskrevet i stillingsopslaget, nemlig regneoperationer.

5. Det er ubestrideligt, at der i stillingsopslaget vedrørende sagsøgerens nuværende stilling stillede krav om »indgående kendskab til bogføring«. For så vidt angår arten af de opgaver, Arendt udfører, fremgår det lige så klart af stillingsopslaget, at der er tale om »opgaver af administrativ karakter...« omfattende forskellige beregninger vedrørende socialsikring og pension.

6. Jeg skal bemærke, at kendskab til bogføring, og i øvrigt alt andet kendskab til særlige områder, ikke kan vurderes »in abstracto«, men skal ses i relation til de relevante opgaver. Domstolen har anvendt en analog argumentation i Vlachou-dommen¹, idet Domstolen anførte, at den faglige erfaring skal bedømmes under hensyntagen til den konkrete stilling.

7. I den foreliggende sag fremgår det af de dokumenter, udvælgelseskomitéen har fået forelagt, at Arendts opgaver består i at foretage beregninger og andre regneoperationer, hvilket Europa-Parlamentets svar på Domstolens spørgsmål i øvrigt bekræfter. En således erhvervet erfaring blev taget i betragtning, for så vidt angår område 3. Udvalgskomitéen fandt derimod, at den var uden betydning for områderne 1 og 2. Det fremgår af meddelelsen om udvælgelsesprøven, at sidstnævnte områder omfatter an-

* Oversat fra fransk.

1 — 162/84, dom af 6. februar 1986, Sml. s. 481.

svarsfuldt revisionsarbejde vedrørende regnskabsvæsen og anvendelse af finansforordningen. Under disse omstændigheder mener jeg ikke, at det kan være udtryk for en åbenbar fejl, at udvælgelseskomitéen fandt, at den erfaring, Arendt har erhvervet i sin nuværende stilling, ikke svarer til de således beskrevne opgaver.

8. Med hensyn til udvælgelseskomitéens tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og pligten til at yde bistand, må man umiddelbart tilbagevise Parlamentets argument, hvorefter det kun gælder den aktive forvaltning og ikke en udvælgelseskomité. Domstolen har nemlig i Schwiering-² og Maurissen-dommene³ fastslået, at princippet også finder anvendelse på udvælgelseskomitéer.

9. Det skal således herefter afgøres, i hvilket omfang udvælgelseskomitéen i den foreliggende sag har tilsidesat dette princip.

10. Det bemærkes først, at udvælgelseskomitéen i modsætning til, hvad der skete i Schwiering- og Maurissen-sagerne, ikke i den foreliggende sag har afvist supplerende dokumenter, som ansøgeren har fremsendt. Det skal således afgøres, om udvælgelseskomitéen på grund af »uoverensstemmelsen« i stillingsopslaget vedrørende sagsøgerens nuværende stilling burde have anmodet denne om at fremlægge andre dokumenter, der kunne godtgøre, at ansøgeren opfyldte de fastsatte betingelser vedrørende erfaring.

11. Pligten til at yde bistand er udtryk for den nødvendige balance mellem de gensidige rettigheder og forpligtelser i forholdet

mellem den offentlige myndighed og de offentligt ansatte. Men forsøget på at opnå en sådan balance kan netop ikke indebære en pligt for udvælgelseskomitéen til at supplere ansøgerens ansøgning.

12. Ansøgeren bør nemlig, når han fremlægger sin ansøgning med bilag, bestræbe sig på at fremhæve de forhold, som gør det muligt for udvælgelseskomitéen at fastslå, at betingelserne for at få adgang til udvælgelsesprøven, som fastsat i meddelelsen, er opfyldt. Der er i øvrigt intet, der tyder på, at Arendt ved udfærdigelsen af sin ansøgning har udeladt afgørende oplysninger af betydning for vurderingen af hans erfaring på bogføringsområdet. Det påhvilede under alle omstændigheder ham, i påkommende tilfælde, at oplyse om arten af denne erfaring, når henses til de opgaver, han varetager, der, skal jeg minde om, beskrives som regneoperationer.

13. Til støtte for mit forslag om, at Domstolen tilbageviser anbringendet om, at pligten til at yde bistand er tilsidesat, skal jeg imidlertid navnlig bemærke, at sagsøgeren, som mener, at udvælgelseskomitéen burde have indhentet supplerende oplysninger, i en skrivelse af 20. juni 1986, der er fremlagt under den mundtlige forhandling, anførte: »... Jeg tillader mig at henlede opmærksomheden på, at mangel på nyt bevismateriale på dette område skyldes, at min ansøgning indeholder alle de dokumenter, der muliggør en korrekt vurdering af min faglige erfaring.«

14. Efter min opfattelse er der endelig intet grundlag for at iværksætte den af sagsøgeren ønskede bevisførelse, nemlig fremlæggelse af udvælgelseskomitéens referater.

15. Jeg skal herefter sammenfattende foreslå, at Parlamentet frifindes, og at der træffes afgørelse om sagens omkostninger i henhold til gældende regler.

2 — 321/85, dom af 23. oktober 1986, Sml. s. 3199.

3 — 417/85, dom af 4. februar 1987, Sml. s. 551.